

37.205

ADOPTION OG SAMFUND

LANDSFORENINGEN AF ADOPTANTER



ARGANG 4, SEPTEMBER 1980, NR. 5.

Adoption og Samfund. Landsforening for adoptanter. Medlemskab kr. 140,- årligt. Abonnement på medlemsbladet kr. 85,- årligt. Giro 2 14 31 35.

HOVEDBESTYRELSEN:

Formand:

Poul Skov Christensen
Strandhaven 29, 4400 Kalundborg.
Tlf. 03 - 51 48 55.

Næstformand:

Erik Heine Nyfeldt
Lergravsvej 15, 4.tv. 2300 København S.
Tlf. 01 - 58 29 97.
Sommer: Valhallavej 13, Drøsselbjerg, 4200 Slagelse.
Tlf. 03 - 55 82 36.

Kasserer:

Sven Bengtson
Bakkegårdsvej 59, 9830 Tårs.
Tlf. 08 - 96 15 49.

Redaktør:

Gerda Skovmand Madsen
Ndr. Ringvej 9, 8850 Bjerringbro.
Tlf. 06 - 68 27 61.

Sagsbehandler:

Lone Schmidt-Jørgensen
Niels Juuls Alle 36, 5250 Odense SV.
Tlf. 09 - 11 67 03.

Margit Riberholt

Pebbelparken 38, Stjær, 8464 Galten.
Tlf. 06 - 95 03 31.

Sekretær:

Ib Jacobsen
Guldøjevænget 81, 5260 Odense S.
Tlf. 09 - 15 00 46.

Juridisk sagkyndig:

Poul Gudberg
Sankelmærksvej 40, 8600 Silkeborg.
Tlf. 06 - 82 99 00.

Suppleanter:

Jørgen A. Simonsen
Kløvervej 1, 6500 Vojens.
Tlf. 04 - 54 21 42.

Torben Bang-Jensen

Kløvermarksvej 9, 2.th., 8300 Odder.
Tlf. 06 - 54 45 77.

LOKALFORENINGER.

Aarhus og Vejle Amter:

Inga Kåndborg
Bragesvej 8, 8230 Åbyhøj.
Tlf. 06 - 15 32 55.

Fyns Amt:

Ole Dyrvig
Egernvænget 43, 5800 Nyborg.
Tlf. 09 - 31 44 38.

Københavns Amt og Roskilde Amt:

Københavns kommune, Frederiksberg kommune og Bornholms Amt:
Lis Sørensen
Ejbydalsvej 49, 2600 Glostrup.
Tlf. 02 - 45 46 92.

Viborg Amt:

Bjarne Hansen,
Ulriksdalsvej 13, 8800 Viborg.

Nordjyllands Amt:

Arne Christiansen
Jasminvej 18, 9870 Sindal.
Tlf. 08 - 93 59 41.

Sønderjyllands og Ribe Amt:

J.A. Simonsen
Kløvervej 1, 6500 Vojens.
Tlf. 04 - 54 21 42.

Adoption og Samfund:

Udkommer 10. januar, 10. marts, 10. april, 10. juni, 10. september,
10. oktober, 10. november og 10. december.
Dead-line for meddelelser d. 26. i måneden forud for udgivelsesdatoen.
Redaktion: Ndr. Ringvej 9, 8850 Bjerringbro.
Redaktionsmedlemmer: Inger Nielsen, Engparken 15, 8362 Hørning,
Elin Vejs-Pedersen, Tingvej 2A, 8210 Aarhus NV.
Ansvarsh. redaktør: Gerda Skovmand Madsen.

NYT FRA HOVEDBESTYRELSEN.

Et af Adoption og Samfunds arbejdsområder er ligestilling mellem adoptivforældre og biologiske forældre med hensyn til retten til dagpenge ved fødsel/adoption samt retten til "barselsorlov" i forbindelse med adoption.

Det er områder, hvor Adoption og Samfund har arbejdet intenst i de sidste 2-3 år, og det er derfor rart at kunne meddele, at der i Folketinget er blevet vedtaget 2 lovforslag, der på de nævnte områder tilgodeser adoptivforældre, der er lønmodtagere.

Det er foreningens medlemmer bekendt, at Adoption og Samfund i de sidste år har rettet henvendelse til Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og Statens lønnings- og pensionsdepartement.

Derefter til 58 faglige organisationer for at få ligestillingskravet med i overenskomstforhandlingerne. Endvidere til Børnekommissionen, til Ligestillingsrådet og til Fællessekretariatet for Børnekommissionen.

Det var med glæde, vi studerede rapporten fra socialministeriet, da den var blevet udarbejdet, idet adoptivforældrenes ønsker om ligestilling stadig var tilgodeset.

Men derefter skulle politikerne tage stilling til et regulært lovforslag på området. Der blev ikke noget lovforslag i første omgang, fordi man mente, det blev for dyrt.

I denne periode havde Adoption og Samfund en livlig korrespondance med forskellige politikere og det var med tilfredshed vi noterede os et lovforslag fremsat af Venstre i februar måned om en forbedret ordning for adoptivforældre og selvstændige erhvervsdrivende. Men Fremskridtspartiet, Socialdemokratiet samt VS gik imod.

Igen havde Adoption og Samfund en livlig og åbenhjertig meningsudveksling med en række politikere, og det var med stor glæde vi noterede os, at Ritt Bjerregård ville fremsætte et forslag i Folketinget om forbedrede regler om orlov og dagpenge i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption, som nu er vedtaget.

Den generelle lovgivning om økonomiske ydelser i forbindelse med graviditet, barsel og adoption findes i dagpengeloven, der baserer sig på en forudsætning om, at der opnås ret til fravær fra arbejdet. Har man ikke retten til fravær fra arbejde efter gældende lov, overenskomst eller individuel aftale, kan man heller ikke få barselsdagpenge.

Hidtil var det kun enkelte grupper af lønmodtagere, der havde denne ret til fravær fra arbejdet.

I den nye lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, er der i § 1 ikke mindre end 34 ændringer samt et § 2 og § 3. De mest aktuelle ændringer for adoptanter er i sin fulde ordlyd:

§ 1 stk. 21. Overskriften til kapitel 12 affattes således:

"Kapitel 12. Særlige regler om dagpenge ved graviditet, barsel og adoption".

§ 1 stk. 22. § 33 affattes således:

"§ 33. En kvinde er under fravær fra arbejdet på grund af graviditet og barsel berettiget til dagpenge fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 4 uger til fødslen. Dagpenge kan ydes i 14 uger efter fødslen.

Stk. 2. En adoptionssøgende har ret til dagpenge i 14 uger efter modtagelsen af barnet, når de adoptionsundersøgende myndigheder bestemmer, at pågældende skal være fraværende fra arbejdet i forbindelse med modtagelsen. Til adoptionssøgende ægtefæller kan dagpenge kun ydes til den ene ad gangen og kun, såfremt begge har dagpengegivende indtægt.

Stk. 3. En person, der er omfattet af stk. 1 eller 2, og som i forbindelse med barnets ophold på sygehus genoptager arbejdet inden 14-ugers periodens udløb, har ret til dagpenge for den del af perioden, der var tilbage ved arbejdets genoptagelse,

i det omfang den pågældende i tilknytning til barnets udskrivelse på ny er fraværende fra arbejdet, og såfremt udskrivelsen finder sted inden 6 måneder fra fødslen eller modtagelsen.

Stk. 4. En kvinde er under fravær fra arbejdet inden 4-ugers perioden før fødslen berettiget til dagpenge, når det efter en lægelig bedømmelse skønnes, at graviditeten har et sygeligt forløb, der ved fortsat beskæftigelse vil medføre risiko for kvindens helbred eller for fosteret, eller arbejdets særlige karakter medfører risiko for fosteret. Kvinden er endvidere berettiget til dagpenge, når hendes graviditet på grund af offentligt fastsatte bestemmelser forhindrer hende i at varetage sit arbejde, og arbejdsgiveren ikke har tilbudt hende anden passende beskæftigelse".

§ 1 stk. 23. Efter § 33 indsættes:

"§ 33 a. Der kan ydes en sikret nedsatte dagpenge under delvis fravær fra arbejdet såvel ved sygeligt forløbende graviditet, som i 4-ugers perioden før fødslen og ved adoption. Der kan endvidere ydes nedsatte dagpenge til personer, der i begrænset omfang varetager borgerlige ombud i fraværperioden ved barsel eller adoption. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter nærmere regler om nedsatte dagpenge".

§ 1 stk. 25. § 35 ophæves.

§ 2 stk. 1.

Loven træder i kraft den 1. januar 1981, jfr. dog stk. 2.

§ 2 stk. 2.

Lovens § 1 nr. 21-27, har virkning for tilfælde, hvor fødslen finder sted eller adoptivbarnet modtages den 1. januar eller senere.

§ 3.

Personer, der ved lovens ikraftttagen modtager dagpenge efter de hidtidige regler under en løbende fraværperiode på grund af svangerskab, fødsel eller adoption, overgår til at modtage dagpenge efter bestemmelserne i denne lov. Hvis en kvinde ved lovens ikrafttræden modtager dagpenge i perioden fra 8 uger til 4 uger før det forventede tidspunkt for fødslen, bevares dog retten til dagpenge i denne periode.

Den fulde ordlyd for loven om barselsorlov m.v. er som følger:

LOV OM BARSELORLOV M.V.

§ 1. En kvindelig lønmodtager har ret til fravær fra arbejdet på grund af graviditet og barsel fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 4 uger til fødslen, og til 14 uger efter fødslen (barselsorlov).

Stk. 2. En lønmodtager har i øvrigt i de perioder, hvor lønmodtageren er berettiget til dagpenge i henhold til kapitel 12 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, ret til fravær fra arbejdet i forbindelse med graviditet, barsel og adoption. § 2. Den tid, en lønmodtager har været fraværende i henhold til § 1, medregnes ved beregning af anciennitet i arbejdsforholdet. Bestemmelsen vedrører ikke pensionsforhold.

§ 3. En arbejdsgiver må ikke afskedige en lønmodtager, fordi denne har fremsat krav om udnyttelse af retten til fravær eller har været fraværende efter § 1, eller i øvrigt på grund af graviditet, barsel eller adoption.

§ 4. En kvindelig lønmodtager, der har barselsorlov, skal i rimelig tid, dog mindst med 14 dages varsel og senest ved barselsorlovens udløb, underrette arbejdsgiveren om, at hun vil genoptage arbejdet.

§ 5. Lovens bestemmelser kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for lønmodtageren.

§ 6. Afskediges en lønmodtager i strid med § 3, skal arbejdsgiveren betale en godtgørelse.

Stk. 2. Godtgørelsen, der ikke kan overstige 26 ugers løn, fastsættes under hensyn til lønmodtagerens ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

§ 7. Arbejdsministeren fastsætter særlige regler for søfarende.

§ 8. Loven har virkning for tilfælde, hvor fødslen finder sted eller adoptivbarnet modtages den 1. januar 1981 eller senere. Stk. 2. Loven har endvidere virkning for personer, der overgår til at modtage dagpenge efter § 3 i lov nr. 00 om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til loven:

§ 1. Retten til fravær fra arbejde udløses kun for lønmodtagere, der har en dagpengegivende indtægt af en vis størrelse og opfylder beskæftigelseskravet i dagpengeloven, jfr. dagpengelovens § 34, som foreslået ændret ved ændringsforslagets § 1 nr. 24. (Ordlyden i omtalte § 34 kan rekvireres, hvis man ønsker det).

§ 2. Forslaget omfatter anciennitetserhvervelse i arbejdsforholdet, som f.eks. lønanciennitet, jubilæumsanciennitet, samt ved beregning af opsigelsesvarslets længde.

§ 4. Den kvindelige lønmodtager har pligt til i rimelig tid at underrette arbejdsgiveren om, hvornår hun ønsker at genoptage arbejdet. Denne forpligtelse gælder såvel i de tilfælde, hvor hun ønsker at udnytte orloven fuldt ud som i de tilfælde, hvor hun ønsker at genoptage arbejdet tidligere. Der skal være mindst 14 dages varsel. I de tilfælde, hvor barselsperioden ønskes fuldt udnyttet, skal underretning være sket senest 14 dage før udløbet af barselsorloven, hvis kvinden vil bevare sin adgang til at genoptage arbejdet ved barselsorlovens udløb. Undlader kvinden at underrette i tide, forskydes retten til at genoptage arbejdet ved barselsorlovens udløb.

§ 8. Der henvises til dagpengeændringsforslagets § 2 og § 3 ovenfor.

Den nye lov omfatter som omtalt kun lønmodtagere, idet der skal være tale om et ansættelsesforhold. Det skal bemærkes, at der ved kollektiv overenskomst eller individuel aftale er adgang til at aftale bedre vilkår for lønmodtageren.

ADOPTIONSNÆVNET.

Hovedbestyrelsen har i et brev til Adoptionsnævnet uddybet foreningens synspunkter på en række væsentlige punkter, og Adoption og Samfund har også fået svar på henvendelsen.

Ændrede retningslinier for adoptanters maksimumsalder.

For øvrigt har Adoptionsnævnet netop ændret retningslinierne for adoptanters maksimumsalder således, at den vejledende maksimumsalder bliver den samme for mand og kvinde. De vejledende retningslinier med h.t. maksimumsalder er følgende:

1. Adoption af danske børn:

Ingen af ansøgerne må ved barnets modtagelse være fyldt 40 år, og ansøgernes sammenlagte alder skal være under 78 år. Det er uden betydning, hvem af parterne, der er ældst.

2. Adoption af udenlandske børn:

Der er samme alderskrav som ved adoption af danske børn med den undtagelse, at det nu er tidspunktet for samråds-godkendelsen, der er afgørende.

Det forudsættes, at barn kan hjemtages inden 1 år, idet der ellers må foretages en fornyet vurdering af ansøgernes forhold.

Ved placering af børn under 3 år, må der gives afslag uden nærmere undersøgelse, hvis aldersbetingelserne ikke kan opfyldes på tidspunktet for afgørelsen, med mindre særlige forhold gør sig gældende.

En mindre fravigelse af aldersgrænserne vil kunne accepteres i sager om placering af barn nr. 2 hos ansøgere, der har hjemtaget det første adoptivbarn, medens de endnu opfyldte al-

dersbetingelserne, og som søger adoption af endnu et barn indenfor en rimelig tid.

Ved placering af større børn (mellem 3 og 6-7 år) vil større overskridelser af aldersgrænserne kunne accepteres efter en konkret vurdering, hvor man lægger vægt på, om ansøgerne ved egne børn eller adoptivbørn har erhvervet en sådan erfaring med børn, at de i særlig grad må anses for egnede til at modtage et større barn.

Børn under 3 år:

Ingen ansøger fyldt 40 år på godkendelsestidspunktet (+ 1 år)/sammenlagt alder under 78 år.

Børn på 3 år:

Ingen ansøger fyldt 41 år på godkendelsestidspunktet (+ 1 år)/sammenlagt alder under 80 år.

Børn på 4 år:

Ingen ansøger fyldt 42 år på godkendelsestidspunktet (+ 1 år)/sammenlagt alder under 82 år.

Børn på 5 år:

Ingen ansøger fyldt 43 år på godkendelsestidspunktet (+ 1 år)/sammenlagt alder under 84 år.

Børn på 6 år:

Ingen ansøger fyldt 44 år på godkendelsestidspunktet (+ 1 år)/sammenlagt alder under 86 år.

Ovennævnte eksempler anses for vejledende.

Har man fået afslag eller er sagen blevet henlagt på grund af hustruens alder, skal man være meget opmærksom i tilfælde, hvor man opfylder de nye alderskrav, idet der er mulighed for en genoptagelse af sagen.

Orientering om muligheden for at få et dansk adoptivbarn.

Alderskravene til ansøgerne er omtalt ovenfor.

Det er Adoptionsnævnets ønske, at ansøgernes mulighed for at få et adoptivbarn skal kunne afklares inden for et tidsrum af 2-3 år fra deres optagelse på venteliste.

For ansøgere, der er godkendt som adoptivforældre til dansk barn, skal man inden 1 år fra samrådets godkendelse have fået anvist et barn. Har det ikke været muligt at anvise et barn indenfor udløbet af 1-års fristen, henlægges ansøgernes sag. Denne regel gælder ikke ansøgere, der er godkendt til adoption af et handicappet dansk barn.

Forundersøgelsen vil finde sted i følgende tidsperioder:

Familier, der er noteret på venteliste i tiden 1.4.76 - 31.3.78, forundersøges nu under forudsætning af at de ikke har 2 eller flere børn, og at et eventuelt barn har været i familien i mindst 9 måneder, samt at man opfylder alderskravene. Man skal også skriftligt erklære sig indforstået med, at en eventuel godkendelse ikke indebærer et tilsagn om, at et barn vil kunne anvises, men at sagen vil være afklaret inden 1 år efter eventuel godkendelse - med positivt eller negativt resultat.

Familier, der er noteret på venteliste i tiden 1.4.78 - 31.12.79 forventes tilbudt en forundersøgelse ca. 1.4.81.

Familier, der er noteret på venteliste i tiden 1.1.80 - 31.12.80, forventes tilbudt en forundersøgelse ca. 1.4.82.

Familier, der er noteret på venteliste i tiden 1.1.81 - 31.12.81, forventes tilbudt en forundersøgelse ca. 1.4.83.

KONTINGENTINDBETALINGEN.

Det er medlemmerne bekendt, at foreningen fik ændret vedtægterne ved sidste generalforsamling, hvilket bl.a. indebærer en omlægning af regnskabsåret. Kontingentet for perioden 1.1. - 30.6. 1980 (70 kr.) er betalt (forhåbentligt!). Fra 1.7. 80 går vi igen over til at opkræve kontingent for et helt år ad gangen. For perioden 1.7.1980 - 30.6.1981, er beløbet 140 kr. (incl. Tidsskriftet Adoption og Samfund).

Det skal bemærkes, at vi er tilfredse med, at vi har kunnet holde kontingentets størrelse nede på samme niveau som ved foreningens start, på trods af udvidede aktiviteter, med øgede omkostninger til porto samt trykning af oplysende pjecer til interesserede landet over. Når man om få dage modtager det nye giroindbetalingskort, bedes man betale beløbet snarest belejligt samt overveje, om man ikke skulle have bekendte, der kunne have interesse i at støtte foreningen som passive eller aktive medlemmer. Foreningens styrke må ligge i en relevant argumentation - og en stor medlemskreds.

P. Skov Christensen

NYT FRA LOKALFORENINGERNE.

Lokalforeningen for Sønderjyllands og Ribe amter vil igen i år holde generalforsamlingen på Bregnbjergskolen i Vojens, det bliver den 28. oktober kl. 20.00.

Som sidst vil der efter generalforsamlingen blive vist film, der har tilknytning til adoptionsarbejdet, ligesom lokalforeningen vil søge at invitere en repræsentant for en af de formidlende organisationer, der måske kan fortælle om nogle oplevelser.

Vojens, den 22. august 1980.

J.A. Simonsen.

Generalforsamling i lokalforeningen for Fyns Amt.

Der afholdes generalforsamling søndag den 21. september 1980 kl. 14.00 på Skovparkskolen i Nyborg.

Ligesom sidste år vil vi tage vore børn med. Der udsendes dagsorden og regnskab til alle medlemmer.

Medbring selv kaffe og brød. Øl og vand kan købes.

Med venlig hilsen
for lokalforeningen
Ole Dyrvig

Lokalafdelingen for:

Storkøbenhavn, Bornholms-, Nord- og Vestsjællands amter.

Lokalforeningen afholder medlemsmøde og generalforsamling i Adventskirkens lokaler, Sallingvej/Bellahøjvej, tirsdag den 14. oktober 1980 kl. 19.30.

Vor gæst i år bliver Margit Riberholt fra hovedbestyrelsen, som vil fortælle om: Adoptivbørn og underernæring, adoptionsager og de psykologiske aspekter samt om ankesager. Der vil undervejs i foredraget blive lejlighed til at stille spørgsmål.

Dagsorden for generalforsamling:

1. Valg af dirigent.
2. Valg af 2 stemmeoptællere.
3. Bestyrelsens beretning.
4. Forelæggelse og godkendelse af regnskab.
5. Indkomne forslag.
6. Valg til bestyrelse og valg af suppleanter.
7. Valg af revisor samt suppleant for denne.
8. Eventuelt.

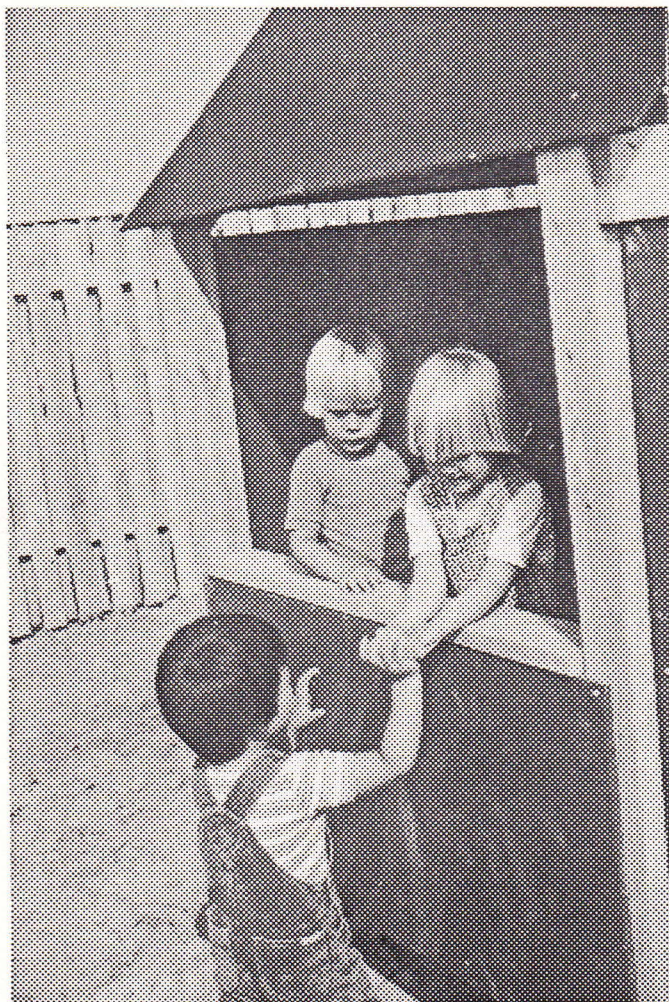
Lokalforeningen for Sønderjyllands og Ribe amter.

Lørdag den 13. juni afholdt vi i lokalforeningen for Sønderjyllands og Ribe amter sommermøde på Jels Voldsted for foreningens medlemmer med børn. Der var 55 deltagere - store og små.

Meningen med arrangementet var at ryste medlemmerne lidt mere sammen og det lykkedes vist ret godt, idet mange fik udvekslet erfaringer om adoptionsforløb, børnenes tilpasning, børneopdragelse m.m.

For børnene var der arrangeret roture på Jels sø samt planlagt forskellige andre småaktiviteter. Ved kaffen var der amerikansk lotteri, hvor gevinsterne var smågenstande fra de lande, vi adopterer fra.

Ved eftermiddagens slutning var der en fællessnak om eftermiddagens forløb, og der var bred enighed om, at et sådant arrangement bør gentages. Nogle mente, at aktiviteterne for børnene burde have været lagt i mere faste rammer, hvilket vi vil tage i betragtning ved forberedelserne til næste års sommermøde.



ADOPTIONSKURSUS 1980.

For 6. gang mødtes gruppen af adoptivforældre, der startede i Fränsta i 1975 med at holde en uges kombineret ferie og adoptionskursus sammen.

Det er nu blevet så fast en institution, at alle er med, også de fædre der til at begynde med mente, det var en god ferie for mødre med børn.

I år savnede vi kun en familie, der af økonomiske grunde blev hjemme.

De fortrød det og blev meget skuffede, da de hørte, at alle vi andre var med i år. Værdien af dette kursus kan ikke gøres op

i penge, var deres slutkommentar. (Vi ringede til dem, da vi skulle planlægge kursus 1981).

Kurset startede med gennemgang af programmet for os og børnene.

Adoptivbørn påstås at være omgærdet af usigelig megen forældredreomsorg, men det viste sig, at samme gruppe unægtelig let overses, når det gælder forældrenes ønsker og behov for at diskutere de teoretiske aspekter omkring samme emne. De fik dog nogen interesse. Et par mødre lavede dukketeater med dem og forberedte nogle optrin til afslutningen. Men da børnene ikke selv havde været med til planlægningen, strejkede de ældste drenge på 11 år gentagne gange og gik, trods strenge forbud, i svømmebadet. Til slut fik vi alligevel et fint resultat, både dukker til teatret og optrin, passende tid til svømning og boldspil og udflugter.

Forældrene startede med at snakke om den opdragelse de selv havde modtaget. Det er vigtigt, at man får lejlighed til at snakke med andre om ens egen opdragelse for derigennem at komme til klarhed over, hvilke dele man har oplevet som gode og hvilke som dårlige - og derpå hvad af det man endnu anvender i sin egen opdragelse. Sagen er jo, at der faktisk ikke er stor forskel på den opdragelse man selv har fået og den man udsætter sine børn for. Man siger, at holdninger ændres før adfærd og det tager mindst en generation før holdningen præger ens adfærd. Et er altså hvad vi siger, et andet hvad vi gør!

Vi anvendte en dag til at snakke om det land, nogle af børnene kom fra. I år var det Etiopien. Her har een af forældrene arbejdet som læge. 3 børn er født i Etiopien. Børnene var selv sagt med til programmet den dag. Vi viste film og lysbilleder og fortalte om landet.

Gertrud Hägglund fra Adoptionscentrum i Stockholm var indbudt.

Hun var blevet bedt om at fortælle om sprogudviklingen hos børn, men virkede også som terapeut, hvis vi ønskede at diskutere problemer.

Om sprogudviklingen og -problemer hos adoptivbørn fra udlandet ved man faktisk meget lidt. Hverken professor Ragnhild Söderbergh, der er ekspert indenfor området sprogudvikling, eller Ingegård Gardell kan sige noget konkret.

Gertrud Hägglund forklarede derpå, at vi alle gik og troede, det gik så godt, men pludselig, når børnene var blevet ældre, dukkede sprogproblemet op og viste sig at være et ret stort problem. Ingen af de løsninger skolen har på sprogproblemer er egnede for disse problemer. Men det er alligevel de løsninger, der hyppigst tyes til.

Men hvad er det for problemer? Gertrud Hägglund prøvede at illustrere dem ved at referere konkrete situationer:

En far forklarer sin søn, at han skal huske at låse sin cykel. Han siger videre: Ligeså vel som jeg låser min bil, når jeg går fra den, skal du låse din cykel! Sønnen svarer: Hvad er det egentlig vi taler om, din bil eller min cykel? Drengen forstår ikke faderens sammenligning. En mor siger til sin søn: Gå ud og tag dine bukser på! Lidt efter ser hun ham sidde ude på vejen og trække i bukserne.

Men hvorfra skal viden komme om disse sprogproblemer, så vi får dem belyst og finder en løsningsmetode? Der er kun et sted at få viden fra og det er hos forældrene.

Vi prøvede i gruppen at erindre, hvorledes vore børn lærte sig sproget.

En mor fortalte, at hendes pige, der ankom 4 mdr. gammel, ikke gav en lyd fra sig de første 6 mdr. efter ankomsten. 10 mdr. gammel begyndte hun at sige ord. Hun pludrede slet ikke! Rejsen fra Korea til Sverige havde været et shock for hende. Escorten havde fortalt, at hun havde skreget det meste af vejen.

Et andet barn, en dreng, kom til Sverige 4 1/2 mdr. gammel fra Etiopien. Han havde ikke skreget på vejen. Efter ankom-

sten lyttede han til moderens stemme, men pludrede ikke. Ragnhild Söderbergh siger, at det skal lønne sig at sige noget. Forældrene skal reagere på barnets udtryk. Der skal en følelsesmæssig kontakt til for at barnet siger noget. Jeg mener heller ikke, at vi ved, hvad det betyder for et barn at flytte fra en slags lyde til en anden, som det gør ved en flytning fra en verdensdel til en anden. Hele dette område omkring kulturshocket ved kulturskiftet ved vi jo faktisk intet om.

Jeg er her enig med Ingegärd Gardell i, at det rigtigste må være, at barnets fremtidige forældre henter det i dets eget land og egne omgivelser. Når det først har fået en følelsesmæssig kontakt med forældrene i sit eget land, må såvel de lydige forskelle som alt det andet, der medvirker til kulturshocket, formindskes.

Når man taler med børn, der er kommet hertil fra en anden kultur, skal man naturligvis ikke tale til dem på sit sædvanlige sprog, men formentlig til dem, som var de en hel del yngre end de er, d.v.s. korte sætninger, der ændres, hvis barnet ikke forstår dem.

Gertrud Hägglund fortalte om en adoptivfamilie, hvor moderen var døvelærer. Hun talte således til sit barn: Barnet kommer med en stol, som det vil have, at moderen skal sætte sig på. Moderen siger: Vil du, at jeg skal sætte mig på den stol? Vil du have, at jeg skal sætte mig på den stol, du står med der? Er det en stol til mor? Er det mors stol? Skal jeg sidde der? - altså forskellige variationer af samme budskab. Det er meget anstrengende at tale så nuanceret og varieret til et barn, men det siger alligevel lidt om, hvad det er, der er brug for: Gentagelser og variation i ordvalg og sætningsopbygning.

Flere af de større børn har problemer med at læse og stave på svensk (og dansk), men en mor kunne fortælle, at hendes søn, der er en dårlig læser og staver i 4. klasse fik engelsk. Der har han ingen problemer! Hverken med læsning eller stavning! Vi afsluttede denne sprogdiskussion med at snakke om, hvor-



vidt det var godt eller dårligt at tage disse problemer op. Gør det forældrene ængstelige og overpylrede, overdimensionerer man problemerne, har det kun akademisk interesse eller er det af almindelig interesse for forældrene?

Jeg mener ikke, vi kom til et entydigt resultat. Men sagen var, at det var svært at finde forældre, der ville passe børnene under Gertrud Hägglands afdeling.

Vi afsluttede med at snakke om problemer, og mange småspørgsmål er faktiske problemer for forældre. Når de direkte opfordres til at komme med problemer og føler sig trygge i kredsen, er der endda ikke så få problemer.

Et forældrepar var ængstelige for, om deres datters alder var korrekt, da hun faktisk viste tegn på en begyndende pubertet. En af deltagerne, der er læge, forklarede, at det faktisk havde vist sig, at en del børn efter adoptionen, hvor de får en kolossal følelsesmæssig og fysisk stimulation i form af god ernæring o.m.m., kommer i en eksplosiv udvikling, der også medfører tidlig pubertet. Man ved ikke noget nærmere herom, men begyndende pubertet hos piger anses for at være helt normalt indenfor 8 - 12 års alderen.

Vi drøftede adskillige andre problemer, som det vil være for indiskret at referere, men blandt svenske adoptivforældre er der altså et stort behov herfor, vel at mærke når gruppen er etableret, kender hinanden og har kyndigt lederskab. • „

Gerda Skovmand Madsen

Efter 3 år med Christina.

3 år med Christina har vist mig, at eventuelle problemer for hende til nu, har været koncentreret om hendes udseende og herkomst. Det har ganske vist givet sig udslag i "positiv" retning - dog således, at det ikke kan være godt for en lille pige at vække opmærksomhed - en opmærksomhed, hun ikke er sen til at besvare (og udnytte).

Dette har indtil videre givet sig udslag i, at jeg forsøger at se så afvisende ud som overhovedet muligt under indkøbsture, ophold i lægens venteværelse o.s.v. Samtidig har jeg fortalt min datter, at hun ikke må snakke til fremmede - en indstilling, jeg ellers ikke har, men som jeg må ty til for at forhindre uendelige samtaler, forbud mod udlevering af slik i tide og (særlig) utide, samt for at undgå at mit barn "gearer op".

Denne forholdsregel har vist sig brugbar for os - i hvert fald irriteres jeg langt mindre over disse forhold end tidligere, og det tolker jeg derhen, at vi åbenbart har fundet en brugbar metode.

Men stadig kan der opstå pinlige situationer, som vel nok først og fremmest er affødt af uvidenhed.

I børnehaven spurgte og spurgte børnene den første uge, når jeg afleverede og hentede Christina. Så påtog en af pædagogerne sig at fortælle børnene om adoption - samt besvarede alle spørgsmål. Siden er alt gået fuldkommen problemfrit.

Langt værre er nogle voksnes reaktioner. Som eksempel kan jeg fortælle om en oplevelse for nylig på en kro. To ældre fiskere havde aldrig set noget så --- o.s.v., og ungen grinede henrykt til dem - mens forældrenes ansigtsudtryk strammedes betydeligt. Da det var helt umuligt at afskære kontakten, spiste vi hurtigt færdigt, men undgik alligevel ikke, at fiskerne tilbød os en friskfanget fisk (som vi afslog), for, som de sagde: "Når I har taget sådan en lille størrelse til jer, så vil vi godt give jer en fisk".

Eller en nabos bemærkning: "Ja, de er søde sådan nogen". Eller det hjælpsomme ægtepar, som hjalp mig med den store kuffert, da jeg rejste med tog og skib, udstyret med barn og hund - men som jeg derved kom til at skylde en nøje redegørelse for Christinas liv og levned. (Jeg skylder stadig).

Men heldigvis kan vi iagttage, at hun selv er ved at tage affære

og at hun efter vor mening klarer mange situationer fint. På stranden for nylig spurgte en mand hende, om hun havde spist for megen chokolade, siden hun var så brun. Dertil svarede hun ligegyldigt, mens hun legede videre: "Æv, hvor ubegavet du er!" Og når rare gamle damer standser hende og spørger, hvad hun hedder, svarer hun smilende: "Karl Børge". Ofte har jeg også hørt hende svare: "Kender du mig, siden du snakker til mig?" (Denne bemærkning er sikkert affødt af mit forbud mod at henvende sig til fremmede).

Mon andre ind imellem opfatter tilsvarende oplevelser på samme måde som jeg? Og hvad gør andre i de situationer? For det, der i virkeligheden nager mig, er jo ikke disse småhændelser. Derimod opfatter jeg dem som tegn på, at Christina i høj grad vækker opmærksomhed blandt fremmede på grund af sit udseende - og ikke fordi hun f.eks. er dygtig til at tegne eller hjælpe med madlavning. Disse kvalifikationer bliver sikkert helt overset af hende selv som noget mindre betydningsfuldt. Hvis ikke hun bliver bedømt for det hun virkelig kan, vil hun så få lige vilkår med andre - f.eks. på arbejdsmarkedet senere?

Inger Margrete Skov Christensen

HISTORIE.

Så langt tilbage i historien vi kan komme, finder vi eksempler på adoption. Det ser ud som om civilisationernes begyndelse starter med sagn og myter, og disse drejer sig netop ofte om børn, der af en eller anden grund er kommet bort fra deres forældre og opdrages andetsteds, muligvis derigennem tilført tiltrængt stimulation og inspiration, vender tilbage for at føre deres fædreland frem til storhed.

Det romerske rige grundlagdes af de to forældreløse drenge, Romulus og Remus, der opfostredes af en hunulv. Moses blev fundet af Faraohs datter og opdraget i Ægypten, vendte tilbage med sit folk til Israel.

Nordiske myter og sagn har også figurer, der opfostres i nabolande og vender tilbage med sejr: Tronds bortførelse til Norge, hvor han vokser op, men han vender tilbage til Færøerne og tilfører Færøerne nye ideer - i sagnet om Trond og Sigmund i de islandske sagaer.

Udbredelsen af adoption har altid været begrænset af det antal børn, der var ledige til adoption og det antal familier, der ønskede at adoptere.

Klassiske samfund som Rom, Kina og Indien og stammesamfund i Afrika har anvendt adoption. I begge tilfælde var medlemmer af den udvidede familie de foretrukne adoptanter, og adoption var en transaktion mellem to sæt forældre. Det korriigerer den antagelse, at adoption er et foretagende, der kun findes i moderne samfund, og at blodets bånd historisk set har haft precedens fremfor det, vi nu forstår ved adoption.

Der er mange grunde til, at adoption har eksisteret så langt tilbage som vi kan komme i menneskets historie. Børnedødeligheden var stor, og slægten måtte sikres således, at der var kontinuitet i gruppen, og dette kunne ske ved at tilføre slægten nye levedygtige medlemmer.

En regerende gruppe måtte også for at bevare magten sørge for at slægten tilførtes robuste og begavede medlemmer i næste generation.

Fra tidligste tid har man skelnet mellem fysisk og social paternitet, og den sociale har altid været den mest betydningsfulde. Social paternitet er typisk blevet etableret ved moderens ægteskab. Fader og moder er på de fleste sprog udprægede barneord i lighed med "papa" og "mama", de er derfor naturligt tilknyttet de forældre, der dagligt er omkring barnet, og de bliver derfor i visse kulturer let overført til forældrenes jævnaldrende som udtryk for børnenes kærlighed og ærbødighed for dem.x)

Skal vi se på tidlige kulturer kan vi trække en hel række frem:

Babylonien:

Babylonerne har i deres love en hel sektion omhandlende adoption. Den beskæftiger sig med risikoen ved adoption: Adoptivforældrene vil måske behandle barnet anderledes end deres biologiske børn. Barnet kan måske komme til at lide ved at skifte forældre, og det adopterede barn og adoptivforældrene passer måske ikke sammen.

Babylonisk adoption var kun lovlig så længe adoptanterne behandlede barnet på enhver måde som deres eget barn. Vedblev barnet at længes efter sin far og mor, blev det sendt tilbage til dem.

Udelukket fra adoption var personer, der som straf var kastrede og derfor ikke kunne få børn.

Man kunne også adoptere et barn med henblik på at oplære det i et håndværk, så det kunne arve professionen, hvis håndværkeren ikke havde arvinger selv. Men adoptionen var ikke gyldig, hvis håndværksmesteren undlod at lære professionen fra sig.

Ammer kunne også adoptere. Reglerne var således, at man ved adoption måtte have en amme i 2 - 3 år, når barnet var spædt. Der var strenge regler for ammerne, passede de ikke barnet ordentligt, forsømte hun det måske så meget, at det medførte døden, førte det til en streng straf. Undertiden blev ammens forhold til barnet således, at det blev hendes barn.

Hvorfor adopterede man i Babylonien:

Først og fremmest for at sikre familiens fortsatte beståen og for at få familiemedlemmer, der kunne udføre de religiøse ritualer efter adoptanternes død, men også verslige grunde som en forretnings fortsatte eksistens kunne ligge til grund for en adoption.

Disse grunde kender vi den dag i dag, endskønt man påberåber sig, at adoptionen sker i barnets interesse (barnets tarv).

I Oldtiden var adoption een ud af mange måder, hvorpå man kunne skaffe sig en arving. Ikke ualmindeligt var det at skaffe sig børn via hustruens piger, hvis hustruen ikke kunne få børn. For en håndværker var det vigtigt, at han fik børn, mens han var i live, så han kunne lære sit håndværk fra sig. Ellers praktiseredes livirate xx), men det har kun betydning, hvor der er formue eller jord, der skal arves.

Den anvendte metode havde afgjort relation til årsagen til, at man ønskede sig børn.

I den jødiske lov er adoption ikke anerkendt som en lovlig handling. Alligevel er adoption blevet praktiseret. Men praksis skiftede med Abraham, hvor adoption og barn med en anden kvinde, f.eks. hustruens pige, blev afvist af Gud, der i stedet gjorde det muligt for dem at få børn, selv om Sara var langt over den alder, hvor man føder børn.

Fra disse mellemøstlige folk kom tre religioner: Judaismen, Kristendommen og Islam. Deres holdning til adoption er ens og viser den fælles oprindelse. Adoption er ikke lovligt. Det betyder, at man har villet nedrive alt, hvad der tenderer mod dyrkelse af forfædre. At Moses adopteres af Faraohs datter viser ikke, at israelitterne kendte til adoption, men at ægypterne gjorde det. At Moses vender tilbage til sit eget folk, må få enhver potentielt adoptant til at tænke sig om to gange, før han adopterer. Lignende eksempler findes i de nordiske sagn, hvor børn af herskere sendes bort, f.eks. til Norge, men som voksne vender hjem og vinder deres fædreland igen, Færøerne.

Islam:

Islam er imod adoption: "At et adopteret barn er ens eget barn, er kun et ord man mumler med sin mund, men Allah tillader ikke at man narrer nogen. Derfor skal adoptivforældre give deres søn samme navn som hans forfædre, det er rigtige". Hvis du ikke kender barnets far, må du betragte det som

en søn af en af dine brødre. Og de fejl du begår af uvidenhed, skal tilgives dig, men ikke de fejl, du begår med overlæg" (som at sige at dit adopterede barn er dit). Dette viser, at islamisk lov tillader, at man redder et barn, men ikke, at man adopterer det.

Islam er den religion, der er mest imod adoption. Tunis var det første Muhammedanske land, der indførte en lov om adoption og tillod adoption. Lovens hensigt var at forhindre, at ikke-muhammedanere adopterede børnene og især, at udlændinge ikke kom og tog børnene bort fra landet til en anden tro. Altså var loven mere et forsvar end tegn på nytænkning. Dette skyldes til dels, at Islam fortsat har en tradition for polygami og let adgang til skilsmisse. I de samfund, hvor adoption anvendes, er der som regel få alternativer.

I et islamisk samfund er der altid en udvej for en mand: Han kan anerkende et hvilket som helst barn som sit barn, også selvom det er et barn hans hustru har undfanget ved utroskab. Han tror, der findes en kvinde, som han kan få et barn med. Han tror ikke på ufrugtbarhed hos mænd.

I alle disse religioner er troen af større betydning end familien. Adoption i Vesten er tiltaget efterhånden som den religiøse tro er aftaget - i modsætning til det syndpunkt som nogen har, at adoption er en videre udbygning af Kristen næstekærlighed.

Jødedommen:

Jødedommen nedarves gennem moderen, d.v.s. et barn er jøde, hvis dets mor er jøde, men det modsatte er absolut ikke tilfældet. Ortodokse ægteskaber tillades ikke ikke-jøder, og derfor skaber adoption særlige problemer. Jøder skal opsøge den jødiske ret inden en adoption og der sikre sig, at det barn, de er i færd med at adoptere er jødisk. Den jødiske ret har en fortegnelse over adopterede personer, således at man inden ægteskabets indgåelse kan sikre sig, at man ikke gifter sig med en ikke-jøde. At vokse op i en jødisk familie er ikke ensbetydende med, at man er jøde. Der har i USA kun været få jødiske børn ledige til adoption, men derimod har mange jøder ønsket at adoptere. Religionen har ikke ændret sig, men den er simpelthen blevet forbigået.

Kristendommen:

De kristne lande har fortsat anvendt adoption. Katolikkerne har dog talt imod adoption mere end de har støttet tanken. Vi har en tendens til at mene, at blot et barn har et hjem, behøver det intet andet, men katolikkerne foretrækker institutionsanbringelse og synes at mene, at blot man har religionen og troen, behøver man ikke andet.

Mother Teresa benyttede dog lejligheden ved modtagelsen af Nobels Fredspris 1980 at tale for adoption fremfor abort og prevention, selvom jeg personligt ikke følte hendes argumentation som vellykket.

Den tidlige kirke i Vesten - med krav om askese og med mistillid til familien - er årsagen til megen af den tænkning vi kender, om adoption som kristen næstekærlighed. At hverve medlemmer til kirken, f.eks. ved institutionsanbringelse på kristne børnehjem, har været anset for bedre end anbringelse af et barn i en familie. Troen på udødelighed går imod etablering af personlig fortsættelse gennem slægten og derved også imod adoption.

Den romerske lov har udviklet sig gennem århundreder, men det synes som om adoption altid har været en del af den. Her var der tradition for dyrkelse af forfædre kult, idet de mente, at man vender tilbage til det land, han havde skaffet sig.

Man kunne f.eks. adoptere en general, der havde vist sig at have haft succes, og denne kunne efter ens død værne over ens besiddelser, personer, der havde gjort sig bemærket på forskellig vis, kunne adoptere for at kaste glans på en anden slægt, der måske efterhånden var lidt falmet. Hvis en adoption fandt

sted, overgik den adopterede helt til den nye familie, den adopterede opgav sin egen, og også hans efterkommere tilhørte den nye familie.

Rige familier adopterede, mens fattige familier søgte at formå deres børn til at lade sig adoptere for at de alle kunne komme lidt højere op på den sociale rangstige.

Adoption anvendtes også til at legalisere en mands udenfor ægteskab fødte børn. Historikere har også ment, at det måske skyldtes, at rige mænds hustruer nærede modvilje mod at føde børn.

Kina:

I et land som Kina, der er kendt for at dyrke forfædre-kult, har adoption blomstret. I Kina er det næsten altid drenge, der adopteres, og næsten kun til barnløse familier. Men mister det adopterede barn sine biologiske søskende, kan det komme til at skulle dyrke begge sæt forældres kult.

Piger kan adopteres, men da snarere som kommende svigerdøtre, og det er meningen, at hun senere skal gifte sig med en af sine plejebrodre. Dette fører til udvekslingen af kvinder til ægteskab, hvilket antropologen Claude Levi-Strauss mener, er et grundelement i skabelsen af vort samfund. Det løste problemet med incest. Gruppens overlevelse afhæng af graden af hvilken kvinderne skabte bånd mellem nabogrupper: Make love, not war.

Arapesherne:

Margaret Mead afslørede i sine studier af Arapesherne, at en ung mand kunne fremskaffe føde til en lille pige, og på den måde udvælge hende som sin fremtidige brud og etablere en ret til hende.

Syd-Amerika:

I Syd-Amerika har Levi-Strauss studeret, hvorledes man kan tillade, at en mand adopterer en lille pige med det formål senere at gifte sig med hende. En sådan sammenblanding af forældreskab og ægteskab ville i vort samfund betragtes som synd. (Ikke desto mindre har jeg også læst et sted, at adopterede børn har et svagt funderet incest-tabu, langt svagere end det biologiske barn har til deres søskende og forældre).

At undersøge Exogami (ægteskab udenfor stammen eller slægten) er relevant, når vi taler om adoption. I de sydlige stater i USA har adoption mellem racerne været forbudt ligesom ægteskab racerne imellem. Spørgsmålet om adoption af en nær slægtning er forbudt eller ej, varierer fra land til land, ligesom f.eks. ægteskab kusine og fætter imellem.

I Vesten er man ofte betænkelig ved adoption af nære slægtninge, fordi man frygter, at det vil være forvirrende for et barn at have flere forhold til sine nærmeste slægtninge, f.eks. far/bedstefar, eller far/onkel. Men hos Polyneserne er adoption af enhver anden end en slægtning en forbrydelse mod slægten. Adoption over for mange sociale klasser anses ligeledes for at være en risiko, idet man er ængstelig for, at et barn ikke kan leve op til en højere klasses høje intellektuelle forventninger til det. (Dog jfr. tidligere kan det undertiden være nødvendigt for en f.eks. herskende klasse at skaffe nyt blod i slægten for at bevare sin herskende status). Matchning, som den tidligere er blevet foretaget herhjemme (ved adoption af danske børn, som dog måske her kan synes velbegrundet i en sådan, homogen befolkning) er ofte blevet udført ud fra en opfattelse af, at børn af velbegavede forældre skulle til familier med høj social status, og jo lavere social status barnet kom fra, jo lavere social status skulle adoptivforældrene have. Dette er imidlertid ikke muligt med hittebørn fra andre verdensdele, hvor intellektuelle ressourcer jo stadig findes uudnyttede hos den del af befolkningen, der ikke kan klare sig socialt eller som bortadopterer sine børn.

Ved insemination på hospitaler her i landet skulle en sådan matchning også finde sted.

Her i Vesten har vi antaget, at asiaternes preference for adoption af slægtninge, var årsagen til, at man tillod adoption ud af landet af børn, hvis fædre var amerikanske soldater. Men dette er naturligvis at simplificere tingene. Tilfælde, f.eks. fra Indien, viser, at ethvert barn født af en asiatisk kvinde kan legitimeres.

Hindu Indien:

Det hinduistiske Indien er berømt for adoption. Hindu lov præsenterer ikke mindre end 12 former for adoption.

En arving har stor betydning, da arven ved et dødsfald ellers skal deles mellem for mange familiemedlemmer, idet man skal længere ud i slægten og den som regel er stor, og er arven f.eks. jord, skal den deles ud i så små lodder, at den mister sin værdi. 12 forskellige slags sønner kan i Hindu lov reduceres til to: Biologiske og adopterede sønner. En mand, der kun har døtre, kan udpege en datters søn, der så får ret til at kræve arven, som hvis han var søn af morfaderen. Det er en grund til, at man fråråder en mand at gifte sig med en pige, der ingen brødre har, idet hendes søn derfor kan blive taget fra hende.

En hustru kan have en søn med en anden mand, men ægtefællen kan legitimere denne søn. Dette kan gøres i al hemmelighed, som var det kunstig insemination, men ægtefællen må dog først undersøge om ingen anden har krav på dette barn.

En søn af en ugift hjemmeboende datter kan adopteres af hendes far, denne søn er legalt hans barn, da datteren er hans myndling.

Men der findes også andre former for adoption. En dreng kan blive givet bort eller solgt af sin far. Hvis han er gammel nok, kan han selv beslutte at lade sig bortadoptere, men hertil skal han dog have sine forældres tilladelse.

Kun mænd, der ingen "naturlige" sønner har, vil adoptere. Men der er mange "naturlige" sønner efter Hindu lov. Hvis han blot har noget af faderens blod i sine årer, vil han blive betragtet som en naturlig søn.

Levirate, som kendes fra den gamle hebræiske kultur, har en interessant parallel i Hindu-skik, idet en mand kan bemyndige sin hustru til i tilfælde af hans død at adoptere sønner, der så med rette betragtes som hans sønner.

Malaysia:

I Malaysia har man to former for ægteskab - ægteskaber, hvor brudeprisen er betalt og ægteskaber, hvor det ikke er sket. I sidstnævnte tilfælde tilhører de børn, der fødes i ægteskabet, morfaderen.

På Bank of Island betaler man jordemoderen for hendes bistand, er man ikke i stand til at udrede beløbet, overgår rettig-hederne til barnet til hende. Det svarer til traditionen her i Vesten, hvor gravide pigers ophold på fødeklinikker betales af dem, der skal adoptere barnet.

Hermed er historien ikke helt færdig. Og jeg kan muligvis senere fortsætte beretningen.

Spørger man, om hvad den kan anvendes til, vil jeg svare: Det er rart for alle, der interesserer sig for adoption at kende noget til baggrunden. Med øget kendskab til historien forstås de holdninger vi møder i udlandet meget bedre, og det kan igen medføre, at vi indser nødvendigheden af at ændre vor adoptionspraksis.

Gerda Skovmand Madsen

x) Kaj Birket-Smith: Kulturens Veje.

xx) Livirate er iflg. The Concise Oxford Dictionary, at en af-død mands bror gifter sig med enken.

PRESSEMEDDELELSE.

Til Ritzaus Bureau, udsendt i begyndelsen af august.

Landsforeningen af adoptanter, Adoption og Samfund, skal i anledning af en adoptionssag fra Holstebro, hvor en familie har bedøvet og udsmuglet et barn fra Thailand, som de ønskede at adoptere, og derved overtrådte såvel Thailands som Danmarks adoptionslove, på det kraftigste opfordre vordende adoptanter til at respektere og overholde de regler og love, der måtte eksistere.

Langt de fleste adoptivforældre i Danmark har adopteret et barn gennem et af de tre adoptionsformidlende organisationer her i landet. Disse adoptioner kaldes "gruppe 1", idet den formidlende organisation påtager sig det praktiske arbejde i forbindelse med sagen, indtil adoptivforældrene i de fleste tilfælde kan hente barnet i Kastrup Lufthavn.

Det er også lovligt selv at arrangere adoptionssagen (gruppe 2).

Det kræver normalt gode kontakter i udlandet og vel også en vis portion mod. Ved gruppe 2 adoptioner er lovene i barnets hjemland og i Danmark overholdt.

Ved en "gruppe 3" adoption er lovene ikke overholdt.

Langt de fleste gruppe 3 adoptioner opfylder lovene i barnets hjemland, men ikke i Danmark, der har meget strenge adoptionsregler. Det sker derfor, at adoptanter finder reglerne i Danmark så meningsløse, at barnet smugles ind i landet, hvor det opholder sig i længst mulig tid, inden adoptivforældrene "går til bekendelse"

I denne forbindelse skal Adoption og Samfund opfordre vore politikere til en revision af adoptionsreglerne, så de kan blive mere rimelige.

Men når adoptanter overtræder lovene i barnets hjemland, kan man frygte, at adoptioner fra det pågældende land standses, ikke blot til Danmark, men også til andre lande. En sådan handling kan derfor hurtigt få uoverskuelige følger.

P. Skov Christensen
formand

Lokalforeningen for Århus og Vejle Amter.

Den 17.9., vil Inga Kandborg, Bragesvej 8, 8230 Åbyhøj, lægge lokaler til til en diskussion om nogle af synspunkterne i Gerda Skovmand Madsens artikel "Historie og Politik" i juni-nr. af Adoption og Samfund. Har I lyst til at være med, så mød op kl. 19.30.

Den 29.9., afholdes generalforsamling på Åby Bibliotek i Åbyhøj, kl. 19.30. Efter generalforsamlingen vises en lysbilledserie fra Bangladesh.

En udflugt, planlagt til den 23.8., måtte desværre aflyses på grund af manglende tilslutning, vi vil i stedet forsøge at samle deltagere til en legestueeftermiddag i lighed med den vi holdt i januar.

Nærmere besked følger i løbet af efteråret.

Bente Haarup

AOF AFTENSKOLE - Kjellerup.

Foredragsrækker - torsdage.

Adoption:

Foredragsrækker, der belyser de fleste aspekter i forbindelse med adoption. - Så hvad enten man går i adoptionstanker, har påbegyndt adoption, har adopteret eller blot har almen interesse i adoptionsforhold skulle denne foredragsrække kunne give et godt udbytte.

Program:

2.10. kl. 19.30.

F. Lund Nielsen, forretningsfører, Adoption Center, Århus: Adoptionsformidling, herunder erfaringer med adoptivbørns integrering i det danske samfund.

16.10. kl. 19.30:

Jens Dahl, områdekonsulent i Viborg amts familieafdeling: Forundersøgelse (godkendelse til adoption).

Ole Jørgensen, Sjørslev: Egen adoption.

30.10. kl. 19.30:

Jens E. Jespersen, læge, Kjellerup og Karen Trangbæk, sundhedsplejerske, Kjellerup: Helbredsmæssige aspekter omkring adoptivforældre og -børn.

13.11. kl. 19.30:

Gerda Skovmand Madsen, socialrådgiver, Bjerringbro: Erfaring fra sit virke i Adoption og Samfund (landsforening af adoptivforældre).

Adoption af større børn (egne erfaringer som enlig adoptant).

27.11. kl. 19.30:

Anni Lundsgård, Viborg: Privat adoption (ikke gennem godk. organisation).

Wagner Jensen, Ans: Adoption af handicappede børn.

Peder B. Pedersen, Vinderslev: Adoption af søskendepar. Skoleforløb m.v.

Der vil efter foredragene blive muligheder for at stille spørgsmål.

KFUM, Nørregade, Kjellerup.

Pris: Deltagerbestemt.

Evt. spørgsmål vedr. foredragsrækken kan stilles på tlf. (06) 88 22 05 Teddy Pedersen (formand for AOF).

Tilmelding:

AOF Kjellerup

Erik Pedersen, tlf. (06) 65 41 76 bedst 17 - 22.

ADOPTION OG SAMFUND

udkommer igen 10. oktober 1980. Blandt indholdet er et kort over Vojens, så det ikke bliver svært at finde vej til generalforsamlingen.

Vi efterlyser i øvrigt artikler og billeder. Billederne skal helst være i sort/hvidt og forestille en handling, d.v.s. portrætter duer ikke.

Redaktionen

